

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LIV Nr. 13 333 Prima ediție Vineri 5 iulie 1985 6 PAGINI — 50 BANI

Generalizarea experienței înaintate, promovarea noului — cerințe esențiale ale activității organizațiilor de partid

Descoperirea și afirmarea puternică a noului, al doilea deosebit este pus pe dezvoltarea intensivă a tuturor ramurilor economiei naționale, prin modernizarea mijloacelor tehnice și a structurii producției, prin ridicarea nivelului tehnic și calitatii la produselor, introducerea continuă și generalizarea rapidă a tehnologiilor avansate. Asa cum reiese limpede din documentele Congresului, partidul a optat pentru acea strategie a dezvoltării care să valorifice permanent noile cercetiri ale științei și tehnicii, garanția afirmării plene a valorilor civilizației socialiste.

transformare revoluționară a societății. Un accent deosebit este pus pe dezvoltarea intensivă a tuturor ramurilor economiei naționale, prin modernizarea mijloacelor tehnice și a structurii producției, prin ridicarea nivelului tehnic și calitatii la produselor, introducerea continuă și generalizarea rapidă a tehnologiilor avansate. Asa cum reiese limpede din documentele Congresului, partidul a optat pentru acea strategie a dezvoltării care să valorifice permanent noile cercetiri ale științei și tehnicii, garanția afirmării plene a valorilor civilizației socialiste.

națiunii, a fâuririi socialismului și comunismului în România".

De-a lungul anilor construcției socialiste, comunistii, ceilalți oameni ai muncii — muncitori, țărani, ingineri, cercetători, tehnicieni — au învățat unii de la alții, cei tineri de la cei vârstnici, noile colective de la cele cu tradiție, au fost lansate inițiative valoroase care au curcumsat masele, le-au înflăcărat energia necesară stabilirii de noi recorduri de producție în industrie și agricultură. Multe din aceste inițiative au fost depășite — normal — în urma aplicării noulor cercetiri în domeniile științei și tehnicii, apariții unor noi necesități. Acest lucru a fost posibil și datorită faptului că s-au format numeroși muncitori și specialiști valoroși, cu o mare receptivitate la nou, cu nedezămbătă pasune de a investiga noi căi de a produce mai bine, cu consumuri materiale și de muncă mai mici. Aproape nu există colectiv de muncă care să nu aibă inovatori lui, talentele lui organizaționale, oameni care se disting înaintea de toate prin strădania autodenărilor, inclusiv în ramurile care au fost criticate la plenara comună a Consiliului Național al Oamenilor Muncii și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a subliniat: „A fi comunist înseamnă — așa cum am menționat de mai multe ori — a fi un revoluționar permanent, a fi receptiv întotdeauna la nou, a lupta întotdeauna pentru nou, împotriva vechiului și promovarea noului, a servi întotdeauna cauza partidului, a poporului, a bunăstării generale a

Istoriile hotărârii adoptate de cel de-al XIII-lea Congres al partidului, magistrul Raport prezentat mareșului forum al comunistilor de tovarășul Nicolae Ceaușescu fundamentază cu clarviziune, în mod științific, direcțiile principale spre care trebuie concentrate prioritățile în cinci ani 1985—1990 și în deceniul următor, eforturile partidului, ale întregului popor — creșterea puternică a forțelor de producție, perfecționarea relațiilor de producție și sociale, continuarea cu fermitate a procesului de

Evidențind importanța creșterii rolului conducător al partidului ca rezultat al întregii dezvoltări, al perfecționării democrației muncitorești, revoluționare, faptul că aceasta presupune ca fiecare membru de partid la locul său de muncă să lucreze cu spirit de abnegație, de răspundere, în cuvintele rostite la recenta plenară comună a Consiliului Național al Oamenilor Muncii și Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a subliniat: „A fi comunist înseamnă — așa cum am menționat de mai multe ori — a fi un revoluționar permanent, a fi receptiv întotdeauna la nou, a lupta întotdeauna pentru nou, împotriva vechiului și promovarea noului, a servi întotdeauna cauza partidului, a poporului, a bunăstării generale a

voluționare, „fiecare unitate, și economică și socială, să devină în deosebitul său o redută, o forță prin care să nu poată pătrunde lipsurile și care să contribuie la dezvoltarea întregului, a societății noastre socialiste”.

Din practica de zi cu zi a activității organelor și organizațiilor de partid s-a încheiat o înțelegătoare metodologie de punere în valoare a inestimabilului tezaur de idei, de creații — tozaș trecut la activul a numeroase colective de muncă. Astfel, pentru cunoașterea și generalizarea experienței înaintate sunt organizate întinerii cu frunziș în cadrul întreprinderilor sau pe grupe de întreprinderi din diferite ramuri, consfătuiri, expoziții, simpozioane, sesiuni de comunicări și demonstrații practice, schimburi de experiență colective pentru introducerea progresului tehnic etc.

1965 EPOCA CEAUȘESCU 1985 EPOCA UNOR MĂREȚE ȘI TRAINICE ÎMPLINIRI SOCIALISTE

CIFRELE MÎNDRIEI

Pe malul Herăstrăului, în fața restaurantului „Miorita”, se află cel mai mare, mai modern, mai elegant și mai confortabil mobilă din București și din țară. Este magazinul „Mobilă”, Pavilionul II, patronat de Centrul de prelucrare a lemnului. Spațioasa clădire are o suprafață de expunere de 4000 metri pătrați. Este, aceasta, o cifră. Iată și altele: 1981 — 32.400 mp; 1982 — 39.100 mp; 1983 — 46.952 mp; 1984 — 49.339 mp.

De ce le-am amintit? Din trei motive. Primul. Pentru că un autentic cineaș în lumina stăruinței susținea că dacă ceea ce afirmi se poate măsura și exprima în numere, atunci poți spune că, în adevăr, cunoști ceva despre acest lucru; cînd însă nu-l poți măsura și exprima în numere, atunci înțelegerea și înțelegerea este slabă și nesatisfăcătoare. Al doilea. Pentru că sus-zisele cifre, toate, exprimă ceea ce specialiștii numesc „suprafața netă ocupată de particulele române”. Vă amintiți? În 1964, prima Expoziție a realizărilor economiei naționale a avut ca sediu tocmai Pavilionul II de pe malul Herăstrăului. Suprafața ei — 4000 mp. Ați văzut? În 1984, la a X-a ediție a Tîrgului Internațional București, suprafața de expunere — organizată în ultimii ani în ceea ce acum numim Complexul expozițional de lângă Casa Științei — a participanților români — fost de 49.339 mp. Deci, față de 1964, o creștere de peste 12 ori. Iată un fapt exprimat în cifre...

Cifrele ne arată că s-a întîmplat sau că se întîmplă ceva și că s-a întîmplat. Bineînțeles, ele suferă de defectul dintotdeauna al cifrelor. Adică nu răspund la întrebarea de ce s-a întîmplat așa și nu altcum, ori altfel: cine și ce se ascunde în spatele lor? Răspunsul este simplu, verificabil oricînd — politica promovată de Partidul Comunist Român și oamenii. Politica Țării, în fruntea căreia de două strălucite decenii se află cititorii României moderne, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și Oamenii Țării, care au transpus în fapte de viață această politică. Și dacă oamenii sînt în fapte, iată cîteva dintre cele care atunci, adică acum două decenii, păreau unora de o cutezanță cu totul ieșită din comun, dar care astăzi par absolut firești. Le exprimăm tot în cifre: ● în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea au fost create 250 de zone și platforme industriale (aproape de necrezut, dar faptul este strict autentic: în fiecare zi, timp de 20 de ani, a fost pusă în funcțiune o nouă capacitate de producție industrială); ● în prezent, industria metalurgică românească

ÎN NOUĂ ZILE, CÎT ÎN ÎNTREGUL AN 1965!

Iată o realitate care definește nu doar o dimensiune economică, ci dă întreaga măsură a renașterii și înfloririi municipiului Pitești

În ultima duminică de iunie, o zi de vară explodînd de frumusețe, la banda de montaj a automobilului „Dacia 1300” — la Pitești, deci — am întrecut la rînd 20 de muncitori, fete, majoritatea, și băieți, cîți ani au. Banda înainta lent și îi lipseau, legau, asamblau tot felul de cabluri, contacte, izolații, garnituri și cine mai știe ce, noi ne uitam, era ca în „Lecția de anatomie” a lui Rembrandt, numai că în fața noastră era un automobil. Răspunsul final la întrebarea noastră: media de vîrstă este de 19 ani și 7 luni, și în această împrejurare, în acest detaliu, dacă vreți, al complexei realități care este întreprinderea de autoturisme Pitești, deslășim una dintre generoasele dominante ale municipiului de pe Argeș. Pentru că, trebuie spus de la bun început, Piteștiul de astăzi, așa cum îl știm, cum îl vedem, cum îl cunoaște întreaga țară — și, prin produsele sale, bună parte din planetă — este un

oraș prin excelență tînăr, un oraș a cîrui vîrstă este identică sau, și mai exact spus, este mai mică decît cea de 19 ani și 7 luni, media microșantionului cercetat de noi la banda de montaj a „Daciei”. Piteștiul contemporan, orașul care a înflorit sub semnul generos al Congresului al IX-lea al partidului, este unul din însemnele de marcă ale „Epocei Ceaușescu”, cea mai bogată în împliniri din istoria patriei. Prin combinațiile și întreprinderile sale, prin marea furtună a urbanizării pe care o trăiește, prin întreaga sa înfățișare, municipiul este una dintre dovezile concludente ale faptului că evenimentul istoric de acum două decenii, Congresul al IX-lea, a deschis larg porțile unor transformări de o amploare nebănuită, că a fost prima zi a unei noi și coplesitoare tinereți a pămîntului românesc.

acord cu el — și șocăm că nu este cazul să desghicim intelesurile acestor întîmplări. Poate, doar, să-i alăturăm o remarcă a altui bucureștean: „Vorbec foarte serios: Piteștiul — mă gîndesc mai ales la cartierul Calea București — este un loc unde îți poți petrece concediul...”. Chiar dacă ultima remarcă are în ea și o doză — o drept, mică — de entuziasm, ea rămîne, totuși, adevărată și este extrem de grațioasă pentru senzația, pentru sentimentul ce îți lasă orașul

Treptele modernizării, ale civilizației socialiste

Cine vrea să supere un pitestean get-beget are la îndemîna o metodă foarte simplă: e destul să-i descrie orașul așa cum arată el acum douăzeci de ani. Realist, fără exagerări și, dacă se poate, colorat. Va protesta, va spune că i se descrie orașul din 1945 sau din 1955, va spune că nu cunoști realitatea și, în cele din urmă, în fața argumentelor, va capitula.

Dar, plînă la a înfățișa aceste argumente, să vorbim puțin despre Pitești de astăzi. Să începem cu un fapt atât de mărunț încît am zice, la prima vedere, că nu merită să fie consemnat nici măcar în trecere; și totuși... Ne-a spus un ziarist bucureștean: „Stii care este evenimentul fantastic — ca să folosesc un amuzant stil reportericesc — pe care l-am trăit la Pitești? M-am plimbat pe stradă, în centru, cînd minute cu chistoacul țigării în mînă și nu am îndrăznit să-l arunc!” Sistem de

de pe Argeș. Să notăm, tot în trecere, că este un oraș al florilor; în mai, ne-a spus unul dintre edili, pentru fiecare pitesteanc înflorise două lălele... Adică peste 400.000 de lălele transformă municipiul în curcubeu. Apoi lasă locul trandafirilor, panselilor, irișilor și altora, și altora pînă la a ajunge

George-Radu CHIROVICI Gheorghe CÎRSTEA, corespondentul „Științei”

LA INVITAȚIA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU, astăzi sosește în țara noastră, într-o vizită oficială de prietenie, președintele Republicii Malta, Agatha Barbara BUN SOSIT PE PĂMÎNTUL ROMÂNIEI!

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, și a tovarășei Elena Ceaușescu, sosește astăzi în țara noastră președintele Republicii Malta, Agatha Barbara, într-o vizită oficială de prietenie.

Agatha Barbara s-a născut în localitatea Zabbar. După absolvirea Gimnaziului clasic de stat din La Valletta, a lucrat mai mulți ani ca învățătoare. Cu începere din 1946, la parte activă la viața politică malteză, fiind prima femeie aleasă în Parlamentul Țării (Camera Reprezentanților). În 1947 candida din partea Partidului Laburist la alegerile generale. În guvernele laburiste din anii 1955—1958 și 1971—1974, i se încredințează portofoliul educației. În perioada 1974—1981 deține postul de ministru al muncii, culturii și ocrotirii sociale. Agatha Barbara reprezintă Partidul Laburist din Malta la reuniuni și conferințe internaționale și conduce delegații oficiale malteze în diverse țări. De mai multe ori a ocupat funcția de prim-ministru interimar. De la 16 februarie 1982 este președinte al Republicii Malta, fiind aleasă în această funcție pe o perioadă de cinci ani. Malta promovează relații de prietenie și colaborare cu țările vecine, cu țările europene și de pe alte continente, fără deosebire de orînduirea socială, se pronunță pentru continuarea procesului de edificare a securității europene, inaugurat prin semnarea Actului final de la Helsinki, pentru afirmarea politicii de destindere, acționînd în direcția opririi cursului unei catastrofe nucleare. Totodată, Malta este preocupată de agravarea crizei economice mondiale, de perpetuarea fenomenelor cu o influență negativă directă asupra țărilor statorilor, și în special asupra țărilor în curs de dezvoltare și care fac să crească și mai mult decalajul dintre țările bogate și cele sărace. Între țara noastră și Malta s-au instaurat raporturi de prietenie și colaborare, a căror continuă dezvoltare, în interesul ambelor state, se întemeiază pe respectarea principiilor

egalității în drepturi, independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. Este semnificativ în acest sens evoluția ascendentă a schimburilor comerciale româno-malteze, mai ales după anul 1968, cînd între România și Malta au fost stabilite relații diplomatice la rang de ambasadă. Cele două țări au semnat un acord pe termen lung privind schimburile comerciale și cooperarea economică, industrială și tehnologică. În cronică relațiilor bilaterale, un moment de cea mai mare importanță îl constituie vizita de stat pe care președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a efectuat-o împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, în luna octombrie 1983, în Malta. Cu acest prilej, președintele NICOLAE CEAUȘESCU arăta: „Poporul român a salutat proclamarea Republicii Malta și lichidarea prezenței militare străine pe teritoriul său — evenimente care au deschis calea dezvoltării independente a țării, a înaintării ei pe calea progresului economic și social”.

La rîndul său, AGATHA BARBARA, exprimîndu-și dorința ca nivelul cooperării în sfera politică să se reflecte, în egală măsură, și în colaborarea din sectoarele economice, industriale și comerciale, afirma: „Sintem convinși că avem capacitatea de a face o bază fermă pentru cooperarea reciprocă avantajoasă. Extinderea reciprocă a schimburilor comerciale, realizarea de proiecte industriale și alte forme de activitate economică trebuie să fie urmărite și urmate în mod activ”. În cadrul bunelor relații stabilite între România și Malta, vizita pe care președintele Agatha Barbara

o începe astăzi în țara noastră constituie un prilej de reafirmare a dorinței celor două țări și popoare de mai bună cunoaștere, de înțelegere reciprocă. Are reprezentat, în același timp, o acțiune concretă menită să faciliteze distinderea pe continentul nostru, să influențeze pozitiv cooperarea internațională, pacea și securitatea în Europa și în întreaga lume. Poporul român, animat de sentimente de stimă și prietenie față de poporul maltez, fiind convins că dialogul la nivel înalt de la București va avea rezultate fructuoase pentru dezvoltarea continuă a relațiilor dintre cele două țări și popoare și adreseză înaltului oaspete tradiționala urare de „BUN VENIT PE PĂMÎNTUL ROMÂNIEI!”.

CAMPANIA AGRICOLĂ DE VARĂ — DESFĂȘURATĂ EXEMPLAR! După recoltarea cerealelor păioase CULTURI DUBLE — PE TOATE SUPRAFETELE PLANIFICATE!

De la o zi la alta, în pofda ploilor care au afectat cea mai mare parte a țării, ritmul lucrărilor agricole de vară s-a intensificat. Ca atare, în zecile județe, precum și în sectorul agricol Ilfov recoltarea orzului s-a încheiat și s-a extins mult secerul grîului. Concomitent cu măsurile ce se întreprind în vederea grăbirii acestor lucrări, o mare atenție trebuie acordată însăși înfățișării culturilor duble și succesive — mijloc important de mult secerul grîului. Concomitent cu măsurile ce se întreprind în vederea grăbirii acestor lucrări, o mare atenție trebuie acordată însăși înfățișării culturilor duble și succesive — mijloc important de mult secerul grîului. Concomitent cu măsurile ce se întreprind în vederea grăbirii acestor lucrări, o mare atenție trebuie acordată însăși înfățișării culturilor duble și succesive — mijloc important de mult secerul grîului.

În condițiile acestui an, reușita deplină a culturilor duble prezintă o mare însemnătate economică. Prin producțiile care urmează să fie obținute la aceste culturi, pot să fie asigurate și necesitățile de recoltă înregistrate în unele unități agricole ca urmare a condițiilor climatice nefavorabile din iarnă și primăvara acestui an. Așadar, recoltate care urmează să fie obținute la culturile duble, însoțite de cele de porumb boabe, legume și furaje, trebuie să asigure cantitățile de produse necesare bunei aprovizionări a populației, precum și furajele pentru dezvoltarea zootehniei. Iată de ce, mai mult decît în alți ani, organele și organizațiile de partid, consiliile populare și organele agricole au datorat să îndrume și să sprijine îndepărtate unitățile agricole spre a realiza prevederile din plan în însemnătatea culturilor duble și succesive, să efectueze lucrări de cea mai bună calitate.

Potrivit datelor furnizate de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, pînă în seara zilei de 3 iulie au fost însemnătate peste 302.000 hectare cu a doua cultură, din care aproape 200.000 hectare cu porumb pentru boabe și 25.742 hectare cu legume. Sînt, fără îndoială, rezultate bune, dar nu pe măsura posibilităților, avînd în vedere atât suprafețele de pe care s-a strîns recolta, cît și baza tehnică asigurată unităților agricole în vederea executării acestor lucrări. Tot din datele respective rezultă că, față de cele 572.350 hectare de pe care a fost strînsă recolta, doar 373.000 hectare au fost eliberate de paie. Prin urmare, dacă și eliberarea terenurilor de paie s-ar fi făcut în același ritm cu recoltarea, puteau fi însemnătate încă aproape 200.000 hectare.

În al doilea rînd, condițiile climatice din această vară sînt excepțional de favorabile pentru reușita culturilor duble, deoarece din ultima perioadă au urmat zile cu o adîncime apreciabilă. Potrivit datelor furnizate de Institutul de meteorologie și hidrologie, dacă ne referim doar la jumătatea de sud a

Expansiunea colorațiilor ani a demonstrat că cele mai bune rezultate se obțin acolo unde strîngerea și depozitarea recoltei, eliberarea de paie a terenurilor, pregătirea solului și semăntul se fac în flux. În asemenea condiții poate fi respectată cerința ca de la intrarea combinelor în lanuri și pînă la incorporarea semințelor în sol să nu treacă mai mult de 48 de ore.

Pentru a se obține recolte mari la culturile duble este necesar ca acestea să fie însemnătate în cel mai scurt timp după recoltarea cerealelor păioase. Aceasta presupune o asemenea organizare a muncii care să permită ca suprafața de pe care s-a strîns recolta în cursul unei zile, pînă seara să fie eliberată de paie pentru ca noaptea și în ziua următoare să poată fi pregătită și însemnătate. Orice zi cîștigată care în însemnătări este de mare însemnătate pentru nivelul recoltei ce se va obține la toamnă.

ÎN PAGINA A II-A: Relatări despre mersul lucrărilor la seceriș și la recoltarea furajelor în județele Iași, Alba și Constanța

1965 EPOCA CEAUSESCU 1985 EPOCA UNOR MARETE SI TRAINICE IMPLINIRI SOCIALISTE

...ASEMENEA UNUI BRAD ARGINTIU Oraşul de la poalele Harghitei, reţinut în ultimele două decenii, întâmpină cu prestigioase fapte de muncă împlinirea a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al partidului

„Ai o părere? Ai o idee? Ai o propunere?” Întrebările sînt scrise deasupra intrării în întreprinderea de producţie industrială pentru construcţii ca ferate „Harghita”, din Miercurea-Ciuc.

la proiectare, cu maistrul Szabó Gyárfás, Keresztes Mózes şi Lajos Istif, cu muncitorii de la turnătoria nouă... Ce-ar fi să-i cunoaştem personal?

prinderea a fost distinsă zilele trecute, pentru a cincea oară consecutiv. Cele de mai sus le-am consemnat pe platforma industrială de Vest a municipiului Miercurea-Ciuc.

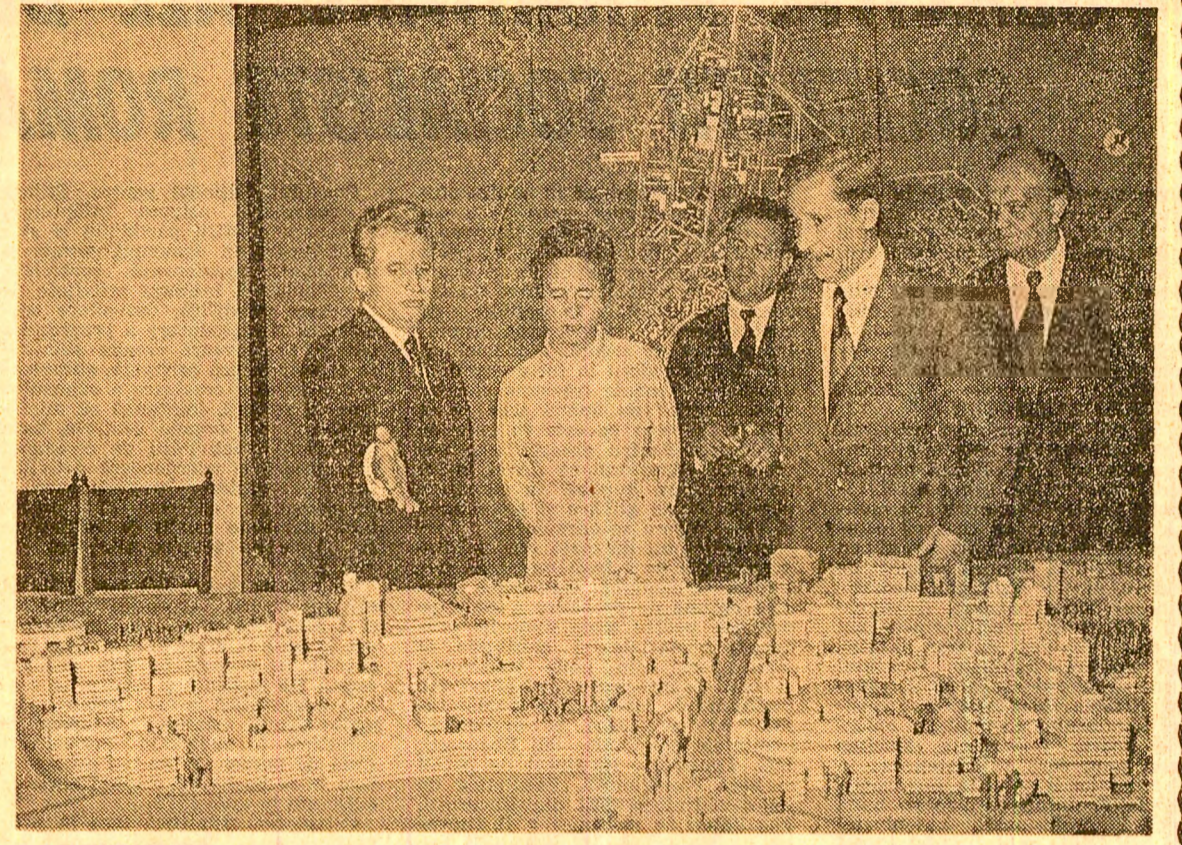
Echipa de reporteri ai „Scintei” transmite din Miercurea-Ciuc

record în producţie. Ce înseamnă acest lucru ne-a detaliat inginerul Deaky Tibor, directorul întreprinderii.

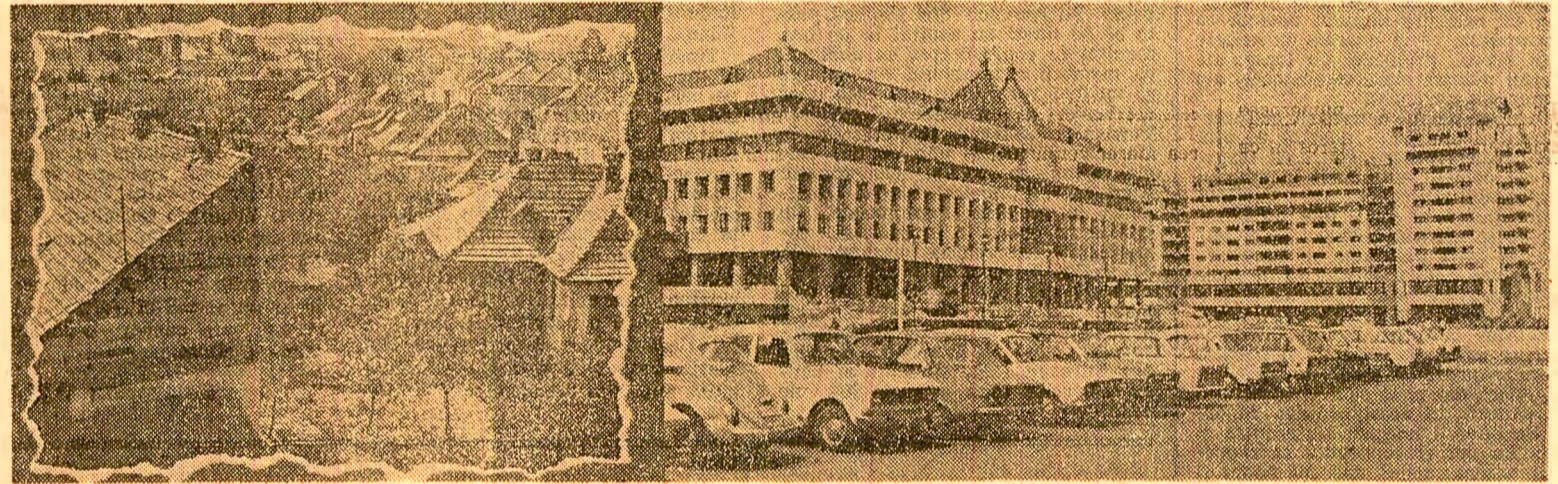
SV-445, cit şi scrisoriile de mulţumire pe care le primim. — Ne puteţi oferi un exemplu? — Iată, această scrisoare ne-a fost expediată pe 19 decembrie 1984 din Algeria. Firma „Onama” atestă calitatea bună a celor 3.000 de tractoare S 530, ceea ce a condus la reînnoirea contractelor cu noi. Calitatea bună înseamnă oameni de înaltă calificare.

productivă (şi nu numai) a municipiului Miercurea-Ciuc. Performanţele dedicate aniversării de la 19 iulie se înmulţesc pe zi ce trece, întrecerea socialistă se desfăşoară la cote din ce în ce mai înalte.

FILE DE ISTORIE

5 OCTOMBRIE 1976 - Tovarşul Nicolae Ceauşescu, tovarşa Elena Ceauşescu, împreună cu organele locale de partid şi de stat examinează macheta ansamblului arhitectonic al municipiului Miercurea-Ciuc

Ceea ce vedeţi în imaginea din dreapta este imaginea de astăzi a centrului civic din municipiul Miercurea-Ciuc. Ceea ce exista pe acelaşi loc, în urmă cu două decenii, vă edică fotografia de epocă din stînga

ÎN NOUĂ ZILE, CÎT ÎN ÎNTREGUL AN 1965!

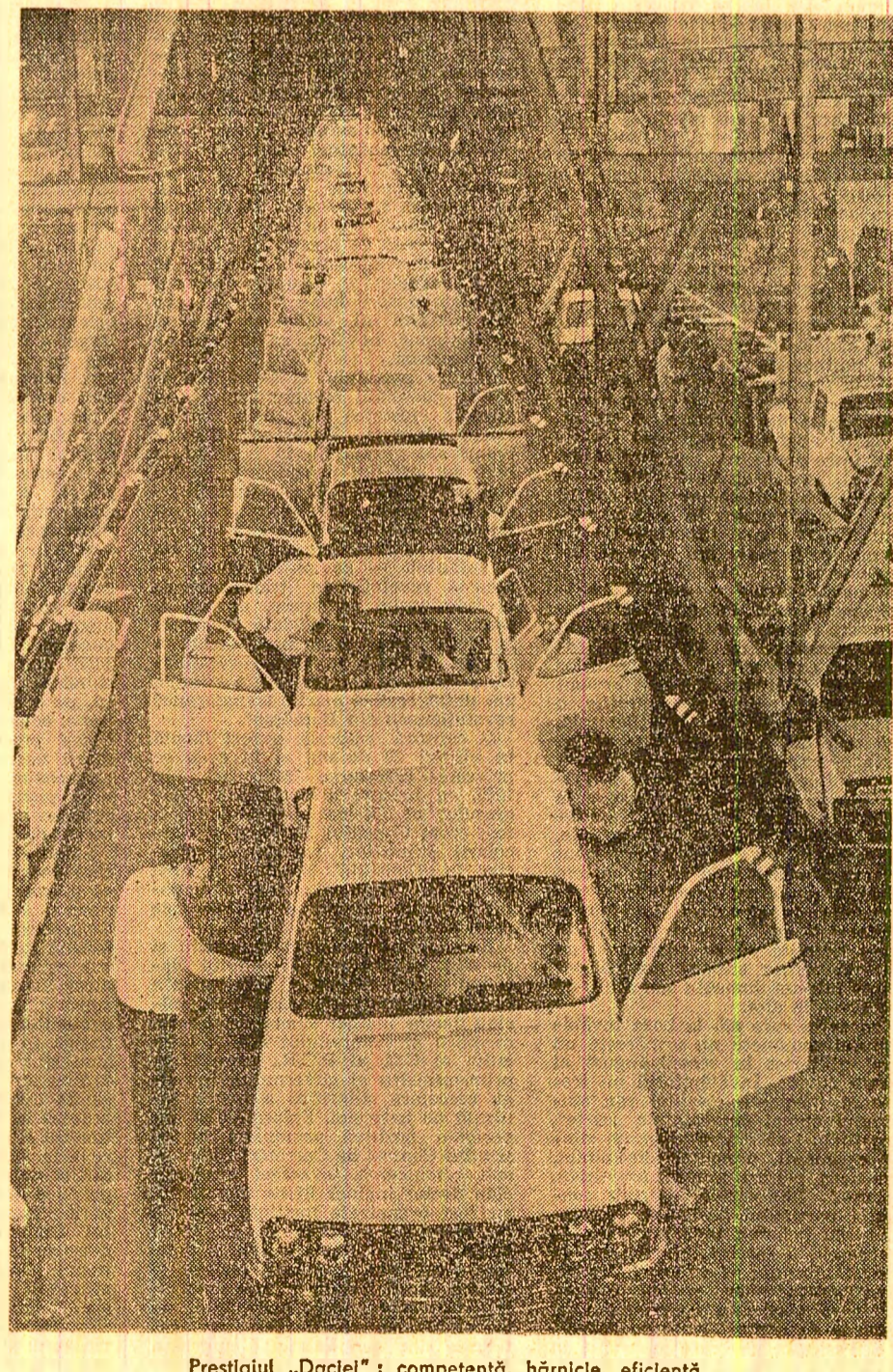
(Urmare din pag. 1) patru flori pentru fiecare locuitor. Să revenim însă la argumentele noastre... în faţa cărora spunem, pitesteanul get-beget va renunţa să se mai supere şi îşi va aduce aminte că Pitestii anulii 1965 nu erau, în fond, foarte departe de imaginea anului 1950, să zicem, de vremea cînd clădirea nouă a Casei Armatei era printre cele mai arătoase din oraş.

înălţate între 1976 şi 1980. E original prin aceea că o parte din vechiul fond de locuinţe a fost păstrat şi sediliile moderne, în tradiţională incintă occhio.

— În limbajul curent, cel puţin — la demnitatea de „cartier”, dar pentru asta nu sînt mai puţin frumoase, mai puţin elegante. În total, însumînd — doar cele din urmă — circa 28.000 de apartamente în blocuri mari şi mici, în vile, intratele de parcuri, de scururi, de promenade, de terase care îl fac pe pitestean să socotească oraşul lor drept cel mai frumos din ţară.

ne. Acolo a avut lungi consultări cu specialiştii, cu oamenii muncii, şi după fiecare vizită de lucru o nouă instalare tehnice, se adauge celor existente. Astăzi sînt 20 — fericită coincidentă! — printre care două rafinării, două instalaţii de piroliză şi alte-le, adevărate virfuri de şoc ale industriei moderne.

Platforma-Nord este luată în stăpînire de industria usooară şi alimentară. Aici se află puternicul combinat de articole textile, de panificaţie, de încălziminte, toate rod al industrializării oraşului în anii ce au urmat Congresului al IX-lea al partidului.

Prestigiul „Dacia”: competenţă, hărnicie, eficienţă

devrului, că o reală egalitate între cetăţenii acestei ţări, indiferent de naţionalitate, se realizează în primul rînd prin dezvoltarea economică şi social-culturală armonioasă a tuturor judeţelor ţării, inclusiv a acestor locuri unde trăiesc laolaltă, în înfrăţire, românii şi maghiarii.

Mircea BUNEA Ioan D. KISS

1965 EPOCA CEAUŞESCU 1985

EPOCA UNOR MĂREŢE ŞI TRAINICE ÎMPINIRI SOCIALISTE

ÎNVĂŢĂMÎNTUL, ŞTIINŢA, CULTURA

OBIECTIVE PRIORITARE ALE DEZVOLTĂRII SOCIETĂŢII SOCIALISTE ROMÂNEŞTE

Aniversarea a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al partidului, care a ales în funcţia de secretar general pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, este un minunat prilej de a trece în revistă succesele deosebite obţinute de poporul nostru în toate domeniile de activitate, în această perioadă a istoriei noastre relativ scurtă, dar foarte densă ca realizări, pe care o numim cu mândrie „EPOCA NICOLAE CEAUŞESCU”.

În acest an, printr-o activitate eroică, militanţă şi înaltă morală, în urmă cu o săptămână partidul nostru, pe secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, au munit-cit de zi de zi, ceas de ceas cu competenţă şi simţ de răspundere, cu conştiinţoasă, dăruire şi spirit de sacrificiu, dînd o nouă înfăişare, mai luminoasă patriei noastre. Aceşti oameni minunaţi, aceşti oameni noi sînt opera cea mai de preţ a orînduirii noastre socialiste. Partidul nostru, secretarul său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, au considerat întotdeauna ca unul din obiectivele foarte importante făcîndu-şi omul nou, care să sintetizeze în mod armonios trăsăturile umanismului socialist, un om cu o foarte bună pregătire profesională la nivelul celor mai înalte exigenţe ale ştiinţei şi tehnicii contemporane, cu un larg orizont cultural, dotat cu o gândire cutezătoare, capabil să cunoască şi să înţeleagă legile dezvoltării sociale şi să acţioneze conştient pentru făurirea unui lumii mai bune şi mai drepte pe planeta noastră, a unei lumi a înţelegerii, a colaborării şi păcii.

În documentele de partid şi de stat din ultimii 20 de ani, în expunerile şi cuvîntările tovarăşului Nicolae Ceauşescu se subliniază în mod constant ideea că învăţămîntul, ştiinţa şi cultura reprezintă factori deosebit de importanţi în dezvoltarea societăţii socialiste multilaterale dezvoltate şi înaintarea României spre comunism, într-o strînsă corelaţie dialectică cu dezvoltarea forţelor de producţie. Într-adevăr, sarcinile legate de creşterea şi dezvoltarea muncii şi de ridicarea nivelului calitativ al producţiei, puse în permanenţă de conducerea partidului şi statului nostru şi accentuate puternic în documentele Congresului al XII-lea al partidului, au fost de natură lor, o funcţie creatoare care vinează atât cercetarea ştiinţifică şi pregătirea profesională şi tehnică a cadrelor, cit şi ridicarea nivelului de cultură generală a masei.

Principiul fundamental, de formare a omului nou este învăţămîntul, care îndeplineşte un rol de mare importanţă pentru asigurarea cadrelor necesare tuturor domeniilor producţiei materiale şi spirituale. Învăţămîntul superior revine un rol de a asigura cadrele cu pregătire superioară necesare producţiei, cercetării ştiinţifice, dezvoltării tehnologice şi activităţii de introducere a progresului tehnice.

Şcoala românească a traversat în ultimii 20 de ani o efervescentă perioadă de profunde modernizări şi readaptări înnoitoare într-un proces continuu aflat sub semnul unei temeinice integrări în ampla dinamică a edificării societăţii noi. Integrarea organică a învăţămîntului cu cercetarea şi producţia, concepţie revoluţionară profund originală a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, a constituit un moment de cotitură radicală în dezvoltarea multilaterală a personalităţii umane. La elaborarea acestei concepţii s-a plecat de la cerinţa ca viitorul absolvent al învăţămîntului să se acordeze cit mai grabnic, cu încrenga sa capacitate, în activitatea de rezolvare a problemelor stringente pe care le pune practica, viaţa. În acest scop, elevul şi studentul trebuie să se integreze chiar de pe băncile şcolii în problemele concrete pe care le pune activitatea reală, viaţa social-culturală a patriei.

Integrarea organică a învăţămîntului cu cercetarea ştiinţifică, producţia şi viaţa social-culturală presupune cuprinderea celor trei mari componente ale activităţii sociale, ştiinţifice, culturale, cercetarea şi producţia — într-un sistem unitar, astfel încît fiecare unitate de învăţămînt să devină, în procesul de pregătire a studenţilor, în acelaşi timp o unitate de producţie şi de cercetare ştiinţifică. În modul acesta se realizează o simbioză între pregătirea teoretică şi cea practică, studentul fiind pregătit în mijlocul realităţii concrete, în cadrul unui proces complex în care laboratorul, uzina, câmpul experimental, fac tot mai mult parte din sfera noţiunii de şcoală.

În ceea ce priveşte profilul pregătirii specialiştilor, la baza învăţămîntului stă principiul politehnizării, înguste, şi care asigură absolvenţilor şcolii sau facultăţii un larg orizont profesional, tehnic şi ştiinţific, o calificare complexă, multilaterală, care să le dea posibilitatea să treacă de la o activitate la alta în raport cu cerinţele societăţii, cu schimbările rapide ce au loc în economia noastră modernă, dinamică, în diferitele domenii ale activităţii sociale.

Învăţămîntul a fost astfel organizat încît să se constituie ca un sistem unitar modern, cu o stabilitate remarcabilă în structura lui fundamentală şi cu o mare mobilitate care-l permite să se adapteze cu uşurinţă unor situaţii noi care pot apărea într-un domeniu sau altul, de la o etapă la alta.

Concepţia care stă la baza învăţămîntului românesc nu urmăreşte un scop utilitarist în sensul îngust al acestor cuvînt. Învăţămîntul este înţeles să se constituie ca un sistem unitar modern, cu o stabilitate remarcabilă în structura lui fundamentală şi cu o mare mobilitate care-l permite să se adapteze cu uşurinţă unor situaţii noi care pot apărea într-un domeniu sau altul, de la o etapă la alta.

Consiiliul Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie asigură desfăşurarea unitară a politicii partidului şi statului nostru în domeniul ştiinţei şi tehnologiei, coordonează, controlează şi îndrumă întreaga activitate de cercetare ştiinţifică, dezvoltarea tehnologică şi introducerea a progresului tehnic, promovează creaţia ştiinţifică şi tehnologică originală, stimulează capacitatea creatoare a oamenilor muncii, asigură, împreună cu ministerele şi alte organe centrale, baza materială a activităţii de cercetare, organizează şi coordonează activitatea de recrutare, perfecţionare şi promovare a cadrelor din cercetare, stabileşte relaţii de colaborare şi cooperare tehnico-ştiinţifică cu alte ţări.

Cu urmare a politicii partidului şi statului nostru, cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică au cunoscut în ultimii 20 de ani un ritm impetuos. În prezent în ţara noastră există 215 institute şi centre de cercetare ştiinţifică la care trebuie adăugate 100 de domenii de cercetare ştiinţifică în domeniul agriculturii (faţă de numai 110 unităţi de cercetare în anul 1965), 36 staţiuni agricole existente în anul 1965).

Cercetarea ştiinţifică face în prezent parte ca secţiune a planului de stat. Planificarea cercetării ştiinţifice prevede obiectivele, baza materială şi personalul de cercetare

Vedere din staţiunea Tuşnad-Böl

Foto: Gh. Vinilă

Festivalul naţional „CINTAREA ROMÂNIEI”

Ajunsa la cea de-a 26-a ediţie (încheiată de curînd la Constanţa), „Gala tinerilor concertişti” coordonată de criticii muzicali Dumitru Avakian, Edgar Elian), manifestare itinerantă, care s-a bucurat de aplauze şi la Arad, şi la Timişoara, şi la Cluj-Napoca, şi la Bucureşti, Craiova, Satu Mare, Ploieşti, Bacău etc., nu numai că a oferit unui număr de peste 250 de tineri, în aproape 300 de apariţii solistice, posibilitatea colaborării cu orchestrele ţării, cu primii noştri dirijori (amintim pe Remus Georgescu, Cristian Mendel, Hora Andreescu, Niculescu, Boban, Paul Stăicu, Ovidiu Balan, Szalman Lorand, Emil Simon etc.), nu numai că a stimulat tinerii talente în abordarea repertoriului de înaltă mînesc, ci a marcat şi trepte de pregătire în compania ansamblurilor simfonice, în cadrul unor concursuri internaţionale de anvergură, dar, pentru melomanii, pentru

publicul tînăr, mai ales, a produs remarcabile evenimente precum: Integrala lucrărilor concertante de Paul Constantinescu (premieră, Ploieşti, 1984, act de cultură de înaltă înaltă, sub bagheta lui Hora Andreescu), Integrala concertelor pentru pian pentru pianistul Petre Gîscă (Iasi), flautista Margareta Szos (Cluj-Napoca), pianistul Mihai Ungureanu (Craiova) şi Mirosava Ghera (Satu Mare) sau tinerii dirijori Didu Marian, Ion Marin, Emil Aluas, George Costin, Răzvan Ciorei, Florin Totan, Mihai Vilcu...

Tinerii în dialog cu marele public, în manifestări înscrise cu pregnanţă pe harta muzicală a ţării la lată, fără îndoială, un obiectiv de mare importanţă al activităţii criticilor muzicali. Astfel s-au lansat şi „Pianismul de balet contemporan” (la Focşani sau la Slobozia, „Gala recitalurilor” (premieră 1984), încheiată cu un simpozion „Ionel Perlea”, sau la Alba Iulia „Tineretea capodoperelor” (premieră 1985), cu participarea la sîrbătorirea „Bach-Haendel-Escu”, a Maribel Kessler, a lui Dan Grigora a violoncelistului Marin Cazacu, a formaţiilor „Colegium musicum academicum” (Cluj-

Napoca) şi „Cantus Serenus” (Braşov); sau, la Tescani, în fiecare prag de toamnă, înaltă ca în septembrie va avea loc a V-a ediţie) — desfăşurarea Festivalului „Enescu — Orfeu Moldav”. Momente deci prin care s-au impus, dacă ne aducem aminte, ca revelaţii: vocea, talentul, simţul Sandei Sandu, inteligenţa, profunzimea tălmăcirilor cuplului clujean Vasile Horvath (vioară) — Judith Molnar (pian), calităţile trioului „Syrinx” (Bacău), ale cvartetului ioseban („Vocea), ale formaţiei de muzică veche „Musica antiqua” din Cluj-Napoca, fără îndoială, acte de cultură pe care Colegiul criticilor muzicali le împlinesc cu multă răspundabilitate. Este vorba de sublinierea valorii răscol şi tradiţiei pretative româneşti, de nobila mistune de a dăruia bucuria muzicii nu numai o răscol şi tradiţiei muzicale, sau care beneficiază de o stagnare artistică permanentă. Este vorba de sublinierea valorii răscol şi tradiţiei pretative româneşti, de nobila mistune de a dăruia bucuria muzicii nu numai o răscol şi tradiţiei muzicale, sau care beneficiază de o stagnare artistică permanentă.

Tineri muzicieni în dialog cu marele public

Televiziunii, în cronicile scrise... Au putut fi astfel descoperite şi lansate câteva nume: violonistă Luminia Petre (Bucureşti), violoncelişti Atilla Szekely (Satu Mare) şi Geza Szabo (Oradea), oboistul Romica Rimbu (Oradea), sopranele Viorica Popa (Iasi) şi Eva Băralean (Cluj-Napoca), pianistul Petre Gîscă (Iasi), flautista Margareta Szos (Cluj-Napoca), pianistul Mihai Ungureanu (Craiova) şi Mirosava Ghera (Satu Mare) sau tinerii dirijori Didu Marian, Ion Marin, Emil Aluas, George Costin, Răzvan Ciorei, Florin Totan, Mihai Vilcu...

Tinerii în dialog cu marele public, în manifestări înscrise cu pregnanţă pe harta muzicală a ţării la lată, fără îndoială, un obiectiv de mare importanţă al activităţii criticilor muzicali. Astfel s-au lansat şi „Pianismul de balet contemporan” (la Focşani sau la Slobozia, „Gala recitalurilor” (premieră 1984), încheiată cu un simpozion „Ionel Perlea”, sau la Alba Iulia „Tineretea capodoperelor” (premieră 1985), cu participarea la sîrbătorirea „Bach-Haendel-Escu”, a Maribel Kessler, a lui Dan Grigora a violoncelistului Marin Cazacu, a formaţiilor „Colegium musicum academicum” (Cluj-

Televiziunii, în cronicile scrise... Au putut fi astfel descoperite şi lansate câteva nume: violonistă Luminia Petre (Bucureşti), violoncelişti Atilla Szekely (Satu Mare) şi Geza Szabo (Oradea), oboistul Romica Rimbu (Oradea), sopranele Viorica Popa (Iasi) şi Eva Băralean (Cluj-Napoca), pianistul Petre Gîscă (Iasi), flautista Margareta Szos (Cluj-Napoca), pianistul Mihai Ungureanu (Craiova) şi Mirosava Ghera (Satu Mare) sau tinerii dirijori Didu Marian, Ion Marin, Emil Aluas, George Costin, Răzvan Ciorei, Florin Totan, Mihai Vilcu...

Tinerii în dialog cu marele public, în manifestări înscrise cu pregnanţă pe harta muzicală a ţării la lată, fără îndoială, un obiectiv de mare importanţă al activităţii criticilor muzicali. Astfel s-au lansat şi „Pianismul de balet contemporan” (la Focşani sau la Slobozia, „Gala recitalurilor” (premieră 1984), încheiată cu un simpozion „Ionel Perlea”, sau la Alba Iulia „Tineretea capodoperelor” (premieră 1985), cu participarea la sîrbătorirea „Bach-Haendel-Escu”, a Maribel Kessler, a lui Dan Grigora a violoncelistului Marin Cazacu, a formaţiilor „Colegium musicum academicum” (Cluj-

Smaranda OTEANU

- Peste 75 la sută din totalul suprafeţei desfăşurate a clădirilor şcolare existente azi în România au fost realizate în ultimii 40 de ani, iar dintre acestea, 70 la sută au fost construite numai în ultimele două decenii.
- Echivalentul construcţiilor ridicate în ultimele 4 decenii pentru nevoile învăţămîntului reprezintă echivalentul a 14 oraşe cu 100 000 locuitori fiecare ; 10 dintre aceste „oraşe” au fost înălţate în ultimele două decenii.
- România socialistă numără în prezent 5,6 milioane de elevi şi studenţi ; circa 2,2 milioane de muncitori, tehnicieni şi specialişti sint cuprinşi anual în programele de reciclare a pregătirii, iniţiate, în acest sens, pe măsura creşterii gradului de complexitate tehnică şi tehnologică, a extinderii utilizării tehnicii de calcul, a ciberneticii şi informaticii, a dotărilor noi cu maşini şi instalaţii automatizate.
- Fondurile pentru cercetare au crescut continuu de la un an la altul. În 1984, fondurile destinate activităţii de cercetare ştiinţifică au fost cu 60 la sută mai mari faţă de ultimul an al cincinalului precedent.
- Ponderele produselor noi realizate, în primii patru ani ai actualului cincinal, pe baza concepţiei tehnice proprii, este de peste 97 la sută.
- Pînă la sfîrşitul actualului cincinal vor fi puse în fabricaţie peste 24 000 de produse noi şi modernizate şi vor fi aplicate peste 7 000 de tehnologii noi, ca urmare a cercetărilor realizate în cincinalul trecut şi în cel actual.
- În anii 1980—1984, în ţara noastră au apărut 17 877 titluri de cărţi într-un tiraj general de 367 726 000 volume ; au fost turnate 151 filme de lung metraj, 271 de filme de scurtmetraj, artistice şi de animaţie, 1 547 filme documentare şi ştiinţifice.

Asa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, „Tinerii trebuie crescuţi şi educaţi în spiritul dragostei de patrie, al devotamentului faţă de socialism, faţă de partid, în spiritul muncii, înarmîndu-i cu cele mai noi cunoştinţe ştiinţifice, tehnice şi culturale. Educaţia comunistă, revoluţionară presupune formarea unui om instruit, cu un nivel ştiinţific şi tehnic ridicat, cu un orizont cultural larg, ceea ce presupune şi însuşirea unor cunoştinţe filozofice şi politico-ideologice, a unei concepţii înaintate despre lume şi viaţă, care să-l permită să acţioneze în mod revoluţionar, novator, ca un adevărat comunist.

Politica partidului şi statului nostru în domeniul învăţămîntului şi-a dovedit justetea ei prin rezultatele obţinute. Tovarăşul Nicolae Ceauşescu arăta la 15 septembrie 1984, cu prilejul deschiderii anului universitar 1984—1985: „Putem afirma fără teama de a greşi, că dacă nu am fi realizat aceste succese importante în învăţămînt, dacă nu am fi înfăptuit — aş putea spune — această revoluţie în transformarea învăţămîntului românesc, nu am fi putut obţine nici celelalte realizări în dezvoltarea economico-socială a patriei. Tocmai pe baza învăţămîntului modern, a cercetării, a ştiinţei, am putut realiza marile transformări revoluţionare din România”.

O cotitură radicală a fost făcută în ultimii 20 de ani şi în ceea ce priveşte cercetarea ştiinţifică. În 1965, ca urmare a hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului, a fost creat Consiiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice, transformat ulterior în Consiiliul Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie, care a elaborat primele programe unitare ale cercetării ştiinţifice.

Reorganizat ca organ de partid şi de stat, conducerea Consiiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie a fost încredinţată tovarăşii academician doctor inginer Elena Ceauşescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim vice-ministru al guvernului. Întreaga cercetare ştiinţifică a fost organizată pe baze noi. Folosindu-se experienţa pozitivă acumulată de Institutul Central de Cercetări Chimice, sub conducerea tovarăşii academiciene doctor inginer Elena Ceauşescu, au fost organizate institute centrale de cercetare şi academii de profil (Academia de ştiinţe sociale şi politice, Academia de ştiinţe agricole şi silvice, Academia de ştiinţe medicale), care coordonează institutele de cercetare, centrele de cercetare, centrele din învăţămîntul superior, asigurînd o integrare a cercetării cu ingineria tehnologică şi cu învăţămîntul superior.

necesare pentru a soluţiona din timp problemele ştiinţifice pe care le pune realizarea obiectivelor economice din planurile de perspectivă. Nevoia de a planifica cercetarea ştiinţifică a pus problema prognozării, una din activităţi importante ale Consiiliului Naţional pentru Ştiinţă şi Tehnologie.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a adus o contribuţie hotărîtoare la aşezarea cercetării ştiinţifice şi dezvoltării tehnologice pe baze moderne, la angajarea lor în soluţionarea problemelor concrete, actuală şi de perspectivă ale dezvoltării ţării. În acelaşi timp a fost intensificată cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică în domeniul de vîră purtătoare de progres ale ştiinţei şi tehnologiei. Cercetarea ştiinţifică a fost orientată spre obiective cum sint : lărgirea bazei energetice, descoperirea de noi resurse de materii prime, îmbunătăţirea calităţii producţiei, diversificarea producţiei, creşterea productivităţii muncii, reducerea cheltuielilor de producţie şi, în primul rînd, a cheltuielilor materiale (consumurile specifice de materii prime şi materiale, de energie şi combustibili), ridicarea pe treaptă a productivităţii muncii, reducerea ocotrirea sănătăţii, crearea unor condiţii tot mai bune de viaţă. În acelaşi timp, cercetarea ştiinţifică a fost orientată către ştiinţele fundamentale ale naturii, care permit o cunoaştere tot mai profundă a structurii materiei, a proceselor fizico-chimice, biologice, genetice pentru ca, pe această bază, să se poată acţiona conştient pentru dirijarea acestor procese în vederea transformării general al partidului nostru a caracteristicilor unor substanţe utile, unor plante sau animale în vederea satisfacerii necesităţilor crescînde ale societăţii noastre.

Examinînd aceste orientări, remarcăm caracterul lor umanist, faptul că în concepţia partidului şi statului nostru, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu se promovează o ştiinţă făurită de om, pentru om. Secretara academică doctor inginer Elena Ceauşescu, se pronunţă hotărît pentru oprirea cursei înarmării, pentru dezarmare şi, în primul rînd, dezarmare nucleară, pentru rezolvarea tuturor stărilor conflictuale la

masa tratativelor, pentru relaţii de pace, de bună vecinătate şi de colaborare între popoare, pentru o nouă ordine economică bazată pe egalitatea în drepturi, pentru transferul de tehnologii fără bariere artificiale, pentru lichidarea subdezvoltării.

Menirea istorică a socialismului nu este numai de a elibera omul de asuprire şi exploatare şi de a-l asigura bunăstarea lui materială, ci şi de a făuri o civilizaţie spirituală superioară, ceea ce nu se poate realiza decît printr-o bună pregătire culturală şi printr-o educaţie morală, patriotă, revoluţionară în spiritul umanismului socialist.

Politica partidului şi statului nostru în domeniul culturii şi al educaţiei socialiste urmăreşte, așa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, „a impunearea unui anumit stil sau a unei anumite maniere de creaţie, de desfăşurare a unei largi activităţi politico-ideologice, trija pentru îndeplinirea misiunii sociale a artiştilor, a scriitorilor, pentru luźnarea deplină a literaturii, a tuturor artelor cu marile preocupări ale poporului român, cu grandioasa operă socială de a întreprinde oamenii muncii din ţara noastră”.

Potrivit acestei concepţii, creatorul, artistul ori scriitorul trebuie să trăiască cu maximum de intensitate comandamentele supreme ale societăţii noastre, să înţeleagă tendinţele ei de dezvoltare, să se confunde cu dorinţele şi voinţa poporului în mijlocul căruia s-a născut. Istoria artelor arată că operele viabile sint cele care s-au identificat cu povara, năzuinţele, încrederile şi răsunările epocii în care au trăit creatorii lor.

Principalele coordonate ale dezvoltării culturale în ţara noastră sînt promovarea spiritului creator, simulara cunoscătorii în toate domeniile lui materiale, ale societăţii şi ale gândirii ; valorificarea tradiţiilor naţionale ; dezvoltarea şi încaurajarea creaţiei masei largi de oameni ai muncii transformarea valorilor culturale în deprinderi de conduită, în bunuri ale civilizaţiei. Valorificarea moştenirii culturale are în vedere acele opere de creaţie care reflectă lupta eroică a masei populare pentru aparierea fiinţei noastre naţionale, pentru libertate şi dreptate socială, aspiraţiile poporului nostru spre pace şi înţelegere pe temeiul egalităţii în drepturi cu celelalte naţiuni, omenia sa profund umană, care impune de pace şi dreptate, tradiţiile de luptă ale eroicii noastre clase muncitoare, ale comunistilor români.

În prim-planul activităţii culturale-educative din ţara noastră sînt puse în discuţie sarcinile de a crea condiţii de oameni ai muncii în spiritul responsabilităţii faţă de destinul contemporan al ţării, faţă de viitorul ei, în spiritul hotărîrii de a milita cu toată pasiunea, cu fermitate şi dăruire pentru realizarea de pace şi prosperitate ale poporului nostru şi ale întregii umanităţi.

Politica culturală a României socialiste este, în esenţă, o politică profund umanistă, care priveşte omul ca obiect, dar şi ca subiect al acţiunii de cultură. În acest context raporturile omului nou cu literatura şi arta nu pot fi concepute ca raporturi pasive ; omul nou nu poate fi conceput ca un simplu receptor al concepţiei artistice, în concepţia secretarului general al partidului, omul nou nu trebuie să fie un simplu consumator, de artă socialistă, ci şi un producător, un creator. Aceasta este raţiunea pentru care, la iniţiativa tovarăşului Nicolae Ceauşescu a luat fiinţă Festivalul naţional „Cintarea României”. Acest festival pune un accent pregnant pe relaţia indisolubilă ce trebuie să existe între crearea de valori artistice şi de bună mînerie, înseamnă că în concepţia este caracterul educativ, asigurîndu-se fiecărei acţiuni un pronunţat conţinut politic şi patriotic şi sprijinind în modul acesta, cu mijloacele specifice muncii culturale, realizarea sarcinilor economice şi sociale. Festivalul are un caracter artistic complex, conţinut, pe lîngă genuri folclorice, un mare număr de alte genuri artistice. La festival participă poezii, prozatori, dramaturgi, pictori şi compozitori amatori, artiştii profesionişti care au prezentat opere literare, artistice, muzicale, plastice, filme etc. de o mare diversitate tematică. Este interesant că Festivalul naţional „Cintarea României” nu este numai un festival al creaţiei artistice, ci şi al creaţiei tehnice în cadrul căreia participă inventatori, inovatori, raţionalizatori. Festivalul naţional „Cintarea României” nu este o simplă trecere în revistă a unor formaţiuni artistice ; este o etapă de activitate cu scopuri măreţe educative, care ar putea fi sintetizate în acela de făurire a omului nou cu o înaltă conştiinţă socialistă.

Faţoada de timp care s-a scurs de la Congresul al IX-lea al partidului cunoaşte o puternică şi ascendentă dezvoltare a creaţiei literar-artistice, o maturizare a întregului front cultural, un proces de democratizare a culturii, de apariţie a noi centre şi zone culturale.

Toate aceste măreţe rezultate în domeniul învăţămîntului, al cercetării ştiinţifice, al culturii şi educaţiei socialiste dovedesc o dată mai mult justetea politicii partidului şi statului nostru în aceste domenii. Ele sînt indisolubil legate de activitatea, gîndirea profund ştiinţifică, clarvăzătoare, cutezătoare, revoluţionară a secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cărui oameni muncii din învăţămînt, cercetare şi din domeniul culturii îi aduc omagii lor plin de recunoştinţă, urîndu-i să ne conducă încă mulţi ani, cu înţelepciune pe drumul edificării societăţii socialiste multilaterale dezvoltate în patria noastră şi al înălţării României spre piscurile de aur ale comunismului.

Acad. Radu P. VOINEA
preşedintele Academiei
Republicii Socialiste România

Opinia publică despre „navetiştii” fără profesie

În „SciŢteia” din 26 aprilie (nr. 13 274) a fost publicată o anchetă, desfăşurată în mai multe trenuri de persoane, semnalandu-se practicarea de către diverşi speculanţi a unui comerţ ilicit, cu produse cumpărate din magazinele de rezervă şi revîndute în tren. Frecse, se cereau măsuri prompte pentru curmare acestei flagrante anomalii, contrare normelor eticii, cerinţelor igieniei, inesei reglementărilor legale.

Este ceea ce arăta, am primit un număr apreciabil de scrisori foarte interesante de la cititorii noştri care exprimă un punct de vedere ferm, comun : indignarea legitimă împotriva a tot ceea ce reprezintă o formă sau alte de parazitism şi cîştig nemeritat de poluare a climatului social şi de sfidare a legilor, a normelor de convieţuire socială. Scrisorile aduceau, în acelaşi timp, numeroase alte aspecte ale acestui fenomen de rezervă, formulînd observaţii critice şi sugestii.

COMERCIANŢII AMBULANŢI SINT INVIZIBILI PENTRU ORGANELE DE ORDINE ? „Într-adevăr — ne scrie Marin Buşor din Galaţi — pe distanţa Bucureşti—Urziceni se petrec lucruri de necredut. Chiar pentru mine, om de 60 de ani, care am călătorit mult în toată ţara. Am văzut cu ochii mei cum aceşti comercianţi ambulanzii încarcă în Gara de Nord „marfa” în tren — sacule de bere şi tuică, bomboane, glucoză etc., pe care apoi le vîndeau la preţ de speulă. Ce a urmat ? Un infern : lac de bere pe jos, duhoare de tuică, strigăte, injurături. Aşa cum scrie şi în ziar, am încercat să iau atitudine împotriva acestor speculanţi. Dar, nefind susţinut, era să o pătesc, pentru că aceşti oameni este că se organizează, de către organele de ordine acţiuni energice, cuprinzătoare, cei prişi că încalcă legea — a fie trimişi în faţa justiţiei, pentru a-şi primi pedepşa cuvenită”.

Pornind de la constatarea că asemenea fenomene se petrec şi în oraşul în care locuieşte, ca şi în trenurile ce vin sau pleacă spre Bucureşti, Vasile Tutungescu, din Orsova, formulează mai multe propuneri : organele competente, în a căror sarcină intră aplicarea legii — miliţii, personalul C.F.R. — să procedeze, cu severitate maximă, la confiscarea mărfii destinate speulii ; în felul acesta, aşa-ziii „negustorii” vor înţelege că nu le mai merge. Acţiunile să nu se limiteze la trenuri, ci să se extîndă şi în alte locuri aglomerate, cum ar fi pieţele, spaţiile din faţa marilor magazine, holurile unor hoteluri etc.

Este o sugestie de care, credem, trebuie să se ţină seama. Necinstea, parazitismul, speula trebuie com-

bătute şi pedepsite, cu aceeaşi severitate, indiferent de locul în care s-ar manifesta.

PASIVITATEA — UN ALIAT AL PARAZITISMULUI. Scrisoarea amplă, argumentată, pe care ne-a expediat-o Alexandru Trifan din Alexandria — debutază cu o serie de întrebări care pot fi comprimate într-una singură : ce măsuri iau cei în sarcina cărora cade aplicarea legii pentru a combate aceste stări de lucruri negative ? Autoare este de părere că dacă organele de resort şi-ar face prompt datoria, cetăţenii ar interveni mai activ, ar fi de partea lor, sprijinind pe cei investiţi cu aplicarea legilor. Or, constată autorul scrisorii, organele de ordi-

ne, cei ce trebuie să exercite controlul în trenuri nu acţionează cu fermitate şi consecvenţă, ceea ce nu este de natură să stimuleze nici la călători o atitudine intransigentă faţă de aceşti paraziti.

Opinia publică este, fără îndoială, o forţă de care aceşti indivizi trebuie să se teamă. Pasivitatea, indiferenţa nu pot decît să-l încurajeze în practicle lor ilegale.

Este ceea ce arăta, în scrisoarea sa, Victor Tănăsie din Craiova. Aducînd, la rîndul său, un sir de exemple privind astfel de cazuri — despre speculanţii prezenţi în bilciuri, tîrguri, în gîrli şi autogări, staţiunile, în mai toate locurile aglomerate, autorul scrisorii subliniază : „Această lume marginală găseşte o sumedenie de „portie” pentru a se strecura, chiar cu mult succes. Nu există, orăse, posibilitatea de a pune capăt tralului parazitărilor pe care aceşti oameni îl duc sub ochii noştri şi, ceea ce e mai rău, din banii noştri ?” Aceşti așa-ziii „negustorii” — continuă autorul — sînt foarte abili, sesizează cam ce s-ar cere, ce ar „avea vînzare” într-un anumit sezon sau în preajma unor evenimente sau sărbători, într-un anume loc sau împrejurare şi imediat pregătesc fel de fel de fleacuri cu care „lau ochii” călătorilor, înseamnă-l şi storcîndu-le preturi scîndaloase. Pe bună dreptate întrebă cititorul în scrisoarea sa, de ce cooperarea mesuşgărească sau alt producător de stat nu au iniţiativă a fabrica aceste arti-

sole, de vreme ce publicul le consideră utile, curmînd astfel posibilitatea acestor indivizi de a face speulă ?

CARE ESTE RĂSPUNSUL FORURILOR ÎMPlicate ? Consemnînd câteva extrase din scrisorile primite de la cetăţeni, de rîndul călătorilor, am aşteptat totodată cu mare interes părerea şi, mai ales, măsurile furorilor de resort.

Recent, redacţia a primit un răspuns din partea Regenerale de călătorie, încheiat de iniţiativa directorului general, Aurel-Dumitru Popa), în care se arată că organele C.F.R. împreună cu miliţia — transporturi, întreprind frecvente acţiuni de control, îndeosebi pe anumite rute, care au ca scop depistarea „comercianţilor ambulanzii”, confiscarea mărfii. „Menţionăm, se arată în răspunsul amintit, că, pe primele patru luni ale anului 1985, s-au efectuat 37 asemenea acţiuni, în cadrul cărora au fost depistate 175 de abuzuri de la speula în, între care sînt vînzarea de alimente şi băuturi, cărora li s-au aplicat amenzi de circa 105 000 lei, iar mărfurile confiscate au fost predate comertului”.

Faţă de aspectele arătate în ziar şi care, în totalitate au fost confirmate, Regionala C. F. Bucureşti anunţă că a luat, în plus, următoarele măsuri : prelucrare, din nou, cu întregul personal C.F.R., de pe trenurile de călători, a necesităţii de a se lua o atitudine mai fermă împotriva acelor care vînd alimente şi băuturi alcoolice în trenuri ; solicitarea unui sprijin mai substanţial din partea organelor miliţiei feroviare, pentru sporirea numărului de acţiuni de control pe trenuri.

Nu ne propunem să ne pronunţăm apreciativ asupra faptului dacă 37 acţiuni de control în 4 luni reprezintă sau nu o cifră satisfăcătoare ; rezultă o medie de 9 controale pe lună — Bucureşti fiind desigur comparată cu numărul zilnic al curselor efectuate în cadrul regională. Desigur, problema nu se rezumă la controale sporadice, cerinţa majoră fiind ca acţiunile să aibă un caracter permanent, continuu.

De altfel, conştiinţa articolelor publicate nu priveau doar această regională, ci şi alte foruri ale C.F.R., precum şi organele de ordine, inclusiv ale miliţiei economice.

Or, în afară de răspunsul menţionat, nu am mai primit nici unul din deşi de la publicarea anchetei trecut două luni. Bineînţeles că vom reveni asupra subiectelor concrete, în aşa fel încît să se realizeze progrese reale în lizoniera practicilor speculative şi, în general, a atitudinilor nevrednice care mai stăruie în acest domeniu.

Rodica SERBAN

